ἐξήρανεν· ἡ σφαγή ὑμῶν ἀπέτεκε τῶν πιστῶν τό πλήρωμα· τούς χορούς τῶν Ἀσωμάτων ἐξεπλήξατε· τῷ Θεῷ στεφανηφόροι παρίστασθε· πρός ὅν ἀπαύστως πρεσβεύσατε, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν.

Θεοτόκε, Σύ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τόν καρπόν τῆς Ζωῆς. Σέ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετά τῶν Ἀποστόλων, καί πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί ἀπόλυσις.

Καί ἐάν μέν ὑπάρχῃ πλησίον Ναός ἐγκαινιασμένος, ὁ Ἀρχιερεύς μεταφέρει, μετά τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ἐν λιτανείᾳ τά κατηρτισμένα ὡς προελέχθη, ἐντός τοῦ ἱεροῦ Δισκαρίου Ἅγια Λείψανα, εἰς τόν ἐγγύς ἐγκαινιασμένον Ναόν, πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ, καί ἐναποθέτει αὐτά ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἔνθα κηρός καίει καθ' ὅλην τήν νύκτα, ψάλλεται δέ ἐν τῷ Ναῷ τῷ ἀποδεξαμένῳ τά Ἅγια Λείψανα Ἑσπερινός (Λυχνικόν). Ἐάν ὅμως δέν ὑπάρχῃ πλησιόχωρος ἐγκαινιασμένος Ναός, πᾶσα ἡ Ἀκολουθία γίνεται, ἐν τῷ νέῳ ἐγκαινιασθησομένῳ Ναῷ κατά τήν καθωρισμένην τάξιν.

2 Εἰς τόν ὄρθρον

Λαμβάνει καιρόν ὁ Ἱερεύς καί ποιεῖ Προσκομιδήν. Ὁ δέ Ἀρχιερεύς ἀπέρχεται εἰς τόν Ναόν, ἐν ᾧ τά ἅγια Λείψανα ἐτέθησαν. Καί ἐκεῖ περιβάλλεται ἅπασαν τήν Ἀρχιερατικήν στολήν. Ποιεῖ Εὐλογητόν καί αὖθις ἄρχεται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ΡΜΒ΄ Ψαλμοῦ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισε τήν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου. *Καί εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετά τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός τήν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τήν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινῆς, ὡς νεκρούς αἰῶνος καί ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέ-*

των. Διεπέτασα πρός Σέ τάς χεῖρας μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε· ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου. Μή ἀποστρέψῃς τό Πρόσωπόν Σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καί ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον· Ἀκουστόν ποιησόν μοι τό πρωί τό ἔλεός Σου, ὅτι ἐπί σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδόν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρός Σέ ἦρα τήν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν. Κύριε πρός Σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά Σου, ὅτι Σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα Σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχήν μου, καί ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τούς ἐχθρούς μου. Καί ἀπωλεῖς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου· ὅτι ἐγώ δοῦλος Σου εἰμί.

Εἶτα ἡ μικρά Συναπτή παρά τοῦ Διακόνου

Ἔτι καί ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καί διαφύλαξον...
Τῆς Παναγίας Ἀχράντου...

Ὁ Ἀρχιερεύς τήν ἐκφώνησιν

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῇ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῇ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
Ὁ Ἀρχιερεύς τήν εὐχήν.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ πιστός ἐν τοῖς λόγοις Σου, καί ἀψευδής ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις Σου· ὁ χαρισάμενος τοῖς Ἁγίοις Σου Μάρτυσι τόν ἀγῶνα τόν καλόν ἀγωνίσασθαι, καί τόν δρόμον τῆς εὐσεβείας τελέσαι, καί τήν πίστιν τῆς ἀληθοῦς ὁμολογίας φυλάξαι. Αὐτός, Δέσποτα Πανάγιε, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις παρακληθητι, καί χάρισαι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις Σου μέρος καί κλῆρον ἔχει, μετ᾽ αὐτῶν· ἵνα μιμηταί αὐτῶν γενόμενοι, καταξιωθῶμεν τῶν ἀποκειμένων αὐτοῖς ἀγαθῶν.

Ἐκφώνως

Ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς καί φιλανθρωπίᾳ τοῦ Μονογενοῦς Σου

Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σύν τῷ Παναγίῳ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος

Τάς κεφαλάς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν

Ὁ Ἀρχιερεύς τήν Εὐχήν ταύτην, μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καί πάντων τῶν Ἁγίων Σου, τά ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν καί ἀναξίων δούλων Σου κατεύθυνον, καί ἐν πᾶσιν εὐαρεστεῖν ἡμᾶς τῇ σῇ ἀγαθότητι καταξίωσον.

Ἐκφώνως

Εἴη τό Κράτος τῆς Βασιλείας Σου εὐλογημένον καί δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καί μετά τήν ἐκφώνησιν ἐπιτάττει ὁ Ἀρχιερεύς ἵνα γένηται Λειτουργία καί ἐν τῷ Ναῷ ἐκείνῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ τά Ἱερά Λείψανα ἐτέθησαν. Εἶτα αἴρει αὐτά ἐπί τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μετά τοῦ Ἁγίου Δίσκου· καί προπορευομένων τῶν Ἱερέων καί Κληρικῶν μετά τῶν Ἁγίων Εὐαγγελίων σύν τῷ Λαῷ μετά λαμπάδων φαεινῶν, παραγίνονται μετά λιτῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἐγκαινιάζεσθαι Ναῷ, ψάλλοντες τά παρόντα τροπάρια:

Ἦχος βαρύς

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καί στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρός Κύριον ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Δόξα Σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τό κήρυγμα, Τριάς ἡ Ὁμοούσιος.

Ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ ἅπας ὁ Λαός καί οὐδείς μένει ἐν αὐτῷ εἰμή εἷς Κληρικός ἤ καί Λαϊκός, ὅστις κλείει ἔσωθεν και ἔξωθεν τάς ἐξωθύρας, καί λιτανεύει ὁ Ἀρχιερεύς περί τόν ἐγκαινιαζόμενον Ναόν κύκλῳ, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων.

Ἦχος Α΄

Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ἐγκαινίζου ἐγκαινίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἥκει γάρ Σοι τό

φῶς, καί ἡ δόξα Κυρίου, ἐπί σέ ἀνέταλκε. Τοῦτον τόν Οἶκον, ὁ Πατήρ ᾠκοδόμησε· τοῦτον τόν Οἶκον, ὁ Υἱός ἐστερέωσε· τοῦτον τόν Οἶκον, τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἀνεκαίνισε, τό φωτίζον, καί στηρίζον, καί ἁγιάζον τάς ψυχάς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός
Ἀνατολίου

Πάλαι μέν ἐγκαινίζων, τόν Ναόν ὁ Σολομών, ἀλόγων ζώων θυσίας, καί ὁλοκαυτώματα, προσέφερε Κύριε· ὅτε δέ ηὐδόκησας Σωτήρ, τούς τύπους μέν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δέ τήν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτους θυσίας, τά πέρατα τοῦ κόσμου, προσφέρει τῇ δόξῃ Σου· πάντων γάρ δεσπόζων, τά πάντα ἁγιάζεις, τῷ Ἁγίῳ Σου Πνεύματι.

Ἦχος πλ. τοῦ Β΄

Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι, παλαιός νόμος, καί καλῶς ἔχων· μᾶλλον δέ τά νέα τιμᾶσθαι δι' Ἐγκαινίων· ἐγκαινιάζονται γάρ νῆσοι πρός Θεόν, ὥς φησιν Ἡσαΐας· ἅς τινας ὑποληπτέον τάς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισταμένας, καί πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ. Διό καί ἡμεῖς τά παρόντα Ἐγκαίνια, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν.

Δόξα. Καί νῦν.
Ἦχος πλ. τοῦ Α΄

Ὁ ἐπί τῶν Κόλπων τῶν Πατρικῶν, ἐπαναπαυόμενος Λόγε, τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον κατάπεμψον, ἐν τῷ Ναῷ, τῷ εἰς τό ὄνομά Σου ἀνεγηγερμένῳ.

Φθάσας δέ ὁ Ἀρχιερεύς ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, ὅθεν ἐξεκίνησε, κατά τόν πρῶτον γῦρον τοῦ Ναοῦ, τίθησι τά Ἱερά Λείψανα, ἐπί προητρεπισμένου τετραποδίου, καί εὐθύς ὁ Διάκονος ἀναγινώσκει τόν Ἀπόστολον.

Προκείμενον
Κύριος φωτισμός μου καί Σωτήρ μου
Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου
Πρός Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τό ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Β 11-18)

Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καί οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνός πάντες, δι'

ἥν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς καλεῖν, λέγων. Ἀπαγγελῶ τό ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καί πάλιν· Ἐγώ ἔσομαι πεποιθώς ἐπ᾽ αὐτῷ. Καί πάλιν· ἰδού ἐγώ καί τά παιδία ἅ μοι ἔδωκε ὁ Θεός. Ἐπεί οὖν τά παιδιά κεκοινώνηκε σαρκός καί αἵματος, καί αὐτός παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διά τοῦ θανάτου καταργήσῃ τόν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοὐτέστι τόν διάβολον, καί ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου, διά παντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γάρ δήπου Ἀγγέλων, ἐπιλαμβάνεται ἀλλά σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατά πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καί πιστός Ἀρχιερεύς τά πρός τόν Θεόν, ἵνα ἱλάσκεσθαιτάς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γάρ πέπονθεν αὐτός πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένης βοηθῆσαι.

Ἀλληλούϊα

Ὁ Διάκονος

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν...

Ὁ Ἀρχιερεύς τό Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου

(Κεφ. ΙΣΤ´ 13-19)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθών ὁ Ἰησοῦς εἰς τά μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τούς Μαθητάς αὐτοῦ λέγων. Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τό Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δέ εἶπον. Οἱ μέν, Ἰωάννην τόν Βαπτιστήν· Ἄλλοι δέ, Ἠλίαν· ἕτεροι δέ Ἱερεμίαν ἤ ἕνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς. Ὑμεῖς δέ τίνα με λέγεται εἶναι; Ἀποκριθείς δέ Σίμων Πέτρος, εἶπε. Σύ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Και ἀποκριθεῖς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ βάρ Ἰωνᾶ, ὅτι σάρξ καί αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ᾽ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κἀγώ δέ σοι λέγω, ὅτι σύ εἶ Πέτρος καί ἐπί ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τήν Ἐκλησίαν καί πύλαι Ἅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καί δώσω σοι τάς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καί ὅ ἐάν λήσῃς ἐπί τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καί ὅ ἐάν δήσῃς ἐπί τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καί πάλιν ὁ Ἀρχιερεύς αἴρων ἐπί τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τά Ἅγια Λείψανα λιτανεύει μετά τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ γύρωθεν

τοῦ Ναοῦ, ψαλλομένης τῆς γ΄ ᾿Ωδῆς τοῦ Κανόνος τῶν ἐγκαινίων, καί ἀφοῦ φθάση αὖθις ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, ἀποτίθησι τά ῞Αγια Λείψανα, ἐπί τοῦ τετραποδίου καί ἀναγινώσκεται παρά τοῦ Διακόνου ὁ ᾿Απόστολος.

Προκείμενον

᾿Απενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.
Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί Σοι.

Πρός ῾Εβραίους ᾿Επιστολή Παύλου τό ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. Θ΄ 1-7)

᾿Αδελφοί, εἶχε μέν ἡ πρώτη σκηνή δικαιώματα λατρείας τότε ῞Αγιον καί κοσμικόν. Σκήνη γάρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ τε λυχνία καί ἡ τράπεζα καί ἡ πρόσθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται ῞Αγια. Μετά δέ τό δεύτερον καταπέτασμα σκηνή, ἡ λεγόμενη ῞Αγια ῾Αγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καί τήν Κιβωτόν τῆς Διαθήκης, περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τό μάννα, καί ἡ ράβδος ᾿Ααρών ἡ βλαστήσασα, καί αἱ πλάκες τῆς Διαθήκης. ῾Υπεράνω δέ αὐτῆς Χερουβείμ δόξης, κατασκιάζοντα τό ἱλαστήριον, περί ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατά μέρος. Τούτων δέ οὕτω κατασκευασμένων, εἰς μέν τήν πρώτην σκηνήν διαπαντός εἰσίασιν οἱ ῾Ιερεῖς τάς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δέ τήν δευτέραν, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ᾿Αρχιερεύς, οὐ χωρίς αἵματος, ὅ προσφέρει ὑπέρ ἑαυτοῦ καί τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων.

᾿Αλληλούϊα ῏Ηχος Γ΄
Στίχος. ῎Ακουσον θύγατερ, καί ἴδε.
῾Ο Διάκονος τό Σοφία ὀθροί...
Καί ὁ ᾿Αρχιερεύς τό Εὐαγγέλιον
᾿Εκ τοῦ κατά Λουκᾶν...
(Κεφ. 1.38-42, ΙΑ, 27—28)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ ᾿Ιησοῦς εἰς κώμην τινα. Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο Αὐτόν εἰς τόν οἶκον αὐτῆς. Καί τῇ δε ἦν ἀδελφή καλουμένη Μαρία, ἥ καί παρακαθίσασα παρά τούς πόδας τοῦ ᾿Ιησοῦ, ἤκουε τόν λόγον αὐτοῦ. ῾Η δέ Μάρθα περιεσπάτο περί πολλήν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δέ εἶπεν. Κύριε οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην μέ κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε

οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβητε. Ἀποκριθείς δέ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καί τυρβάζῃ περί πολλά· ἑνός δέ ἐστι χρεία. Μαρία δέ τήν ἀγαθήν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιθήσται ἀπ᾽ αὐτῆς. Ἐγένετο δέ ἐν τῷ λέγειν αὐτόν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνή ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ. Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καί μαστοί οὓς ἐθήλασας. Αὐτός δέ εἶπεν. Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί φυλάσσοντες αὐτόν.

Καί αἴρων τά Ἅγια Λείψανα τό τρίτον ἤδη λιτανεύει ὁ Ἀρχιερεύς μετά τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ γύρω τοῦ Ναοῦ, ψαλλομένης τῆς ΣΤ΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν ἐγκαινίων. Ἐλθών δέ τελευταῖον, πρό τῶν Πυλῶν τοῦ Ναοῦ, ὁ Ἀρχιερεύς ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως.

Εὐλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλεται τό κάτωθι Τροπάριον

Ἦχος Γ΄

Ὁ ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, οἰκοδομήσας τήν Ἐκκλησίαν Σου Χριστέ ὁ Θεός, ἐν αὐτῇ κατεύθυνον τάς ἱκεσίας ἡμῶν, καί πρόσδεξαι λαόν, ἐν πίστει βοῶντος Σοι. Σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν.

Τοῦ ἀνωτέρῳ τροπαρίου ψαλλομένου, ὁ Ἀρχιερεύς τίθησι τά Ἅγια Λείψανα, ἐπί τοῦ τετραποδίου, καί μετά τό πέρας τοῦ τροπαρίου, ἐκφωνεῖ.

Ὁ Διάκονος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δέ Ἀρχιερεύς ἐπεύχεται τήν Εὐχήν ταύτην

Ὁ Θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὤν εὐλογητός εἰς τούς αἰώνας· ὁ διά τοῦ καταπετάσματος τῆς σαρκός Αὐτοῦ ἐγκαινίασας ἡμῖν τῆς τῶν Προπατόρων Ἐκκλησίας, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων τήν εἴσοδον, ἔνθα ἦχος καθαρός ἑορταζόντων καί φωνήν ἀγαλλιάσεως· Αὐτός, Φιλάνθρωπε Δέσποτε, ἐπίβλεψον ἐφ᾽ ἡμᾶς τούς ἁμαρτωλούς καί ἀναξίους δούλους Σου, τούς τόν ἐγκαινισαμόν ἐπιτελοῦντας τοῦ σεβασμίου Ναοῦ (τοῦ δεῖνος) εἰς σύμβολον τῆς Ἁγιωτάτης Σου Ἐκκλη-

σίας, τουτέστιν αὐτοῦ τοῦ σκήνους ἡμῶν, ὅπερ καί Ναόν Σου, καί μέλη Χριστοῦ Σου, διά τοῦ πανευφήμου Ἀποστόλου Παύλου ὀνομάσαι κατηξίωσας· καί τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, ἀσάλευτον, καί δεδοξασμένον ἐν Σοί· καί ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν αὐτῷ αἰνέσεως καί δοξολογίας ἀκαταγνώστους προσάγειν τῇ δόξῃ Σου, καί τῷ Μονογενεῖ Σου Υἱῷ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καί τῷ Ἁγίῳ Σου Πνεύματι, ἐν ἐπιγνώσει καί πάσῃ αἰσθήσει· καί προσκυνοῦντάς Σε ἐν φόβῳ σου, τῶν θείων δεχθῆναι ἀξίους οἰκτιρμῶν, εὐπροσδέκτους τε τῇ σῇ ἀγαθότητι γενέσθαι τάς δεήσεις ταύτας, ἅς ὑπέρ ἡμῶν καί παντός τοῦ Λαοῦ Σου, τῇ ἀφάτῳ Σου εὐσπλαγχνίᾳ προσάγομεν· πρεσβείαις τῆς Ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐκφώνως.

Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεός ἡμῶν, καί ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καί εὐθύς ὁ Διάκονος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεύς

τήν Εὐχήν τῆς Εἰσόδου χαμηλοφώνως

Δέσποτε Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καί στρατιᾶς Ἀγγέλων καί Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς Σῆς δόξης, ποίησον σύν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν εἴσοδον Ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῶν καί συνδοξολογούντων τήν Σήν ἀγαθότητα.

Ἐκφώνως

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμή καί προσκύνησις τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μεθ᾽ ἥν, τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ παραμενουσῶν κεκλεισμένων, ὁ Ἀρχιερεύς καί οἱ ψάλται μετά τῶν Κληρικῶν ψάλλουσι.

Ἦχος πλαγ. τοῦ Β΄

Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καί ἐπάρθητε, πύλαι αἰώ-

νιοι, καί εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης.

Ἔνδοθεν δέ τοῦ Ναοῦ καί ὄπισθεν τῶν κεκελισμένων θυρῶν αὐτοῦ ἱστάμενός τις ἀναφωνεῖ.

Τίς οὗτος ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης;

Οἱ δι᾿ ἔξωθεν ἀντιφωνοῦσι, ψάλλοντες.

Κύριος κραταιός καί δυνατός. Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καί ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καί εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης.

᾿Επαναλαμβάνονται δέ αἱ ἀντιφωνικαί αὗται ἐρωτήσεις.

Οἱ ἔνδοθεν.

Τίς ἔστιν οὗτος ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης;

Καί οἱ ἔξωθεν.

Κύριος κραταιός καί δυνατός· Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καί ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καί εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης.

Καί οἱ ἔσωθεν.

Τίς οὗτος ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης;

Καί οἱ ἔξωθεν.

Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστίν ὁ βασιλεύς τῆς δόξης.

Κατά τήν τρίτην ἀπόκρισιν, αἴρων καί πάλι ἐκ τοῦ τετραποδίου τά Ἅγια Λείψανα ὁ ᾿Αρχιερεύς, σφραγίζει τρίς τάς κεκλεισμένας πύλας, μετά τῶν ῾Ιερῶν Λειψάνων σταυροειδῶς, καί ἅμα ὡς πληρωθῇ ἡ τρίτη ἀπόκρισις ὠθεῖ τάς κεκλεισμένας πύλας, καί τούτων ἀνοιγμένων, εἰσέρχεται ὁ ᾿Αρχιερεύς ἐν τῷ Ναῷ, μετά τοῦ Κλήρου καί τῶν ψαλτῶν, καί σύν αὐτοῖς πᾶς ὁ Λαός, ψαλλομένου τοῦ ᾿Απολυτικίου.

Ἦχος Δ´

Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τήν εὐπρέπειαν, καί τήν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα, τοῦ ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης Σου Κύριε. Κραταίωσον αὐτό εἰς αἰῶνα αἰῶνος. καί πρόσδεξαι ἡμῶν, τάς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας Σου δεήσεις, διά τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωή καί ἀνάστασις.

Καί εἰσερχομένων τοῦ τε ᾿Αρχιερέως καί τῶν ῾Ιερῶν ἐν τῷ ῾Αγίῳ Βήματι, ἀποτίθενται τά Ἅγια Λείψανα εἰς τήν ἡτοιμασμέ-

νην αὐτοῖς θήκην καί τούτοις ἐπιχέεται Ἅγιον Μύρον τρίς, ἐκφωνοῦντος τοῦ Ἀρχερέως.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν Κτητόρων τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὁ δέ Λαός ἀντιφωνεῖ.

Αἰωνία ἡ μνήμη.

Καί ἀσφαλίζει ὁ Ἀρχιερεύς μετά προσοχῆς μεγάλης τά Ἅγια Λείψανα ἐντός τῆς ἀργυρᾶς θήκης, καί ἐναποτίθησι ταύτην ἐν τῷ πυθμένι τῆς ἐν τῷ στύλῳ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ὀπῆς, τῆς λεγομένης «φυτόν». Εἶτα λέγει:

Ὁ Διάκονος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ δέ Ἀρχιερεύς ἀναπέμπει εὐκρινῶς τάς Εὐχάς.

Εὐχή Πρώτη

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ καί ταύτην τήν δόξαν τοῖς ὑπέρ Σοῦ ἀθήσασιν Ἁγίοις Μάρτυσι δωρησάμενος, τό σπείρεσθαι ἐν πάσῃ τῇ γῇ τά Λείψανα Αὐτῶν, ἐν τοῖς Ἁγίοις Οἴκους Σου, καί καρπούς ἰαμάτων βλαστάνειν, αὐτός Δέσποτα, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν χορηγός ὑπάρχων, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων (...), ὧν εὐδοκήσας τήν ἀπόθεσιν τῶν Λειψάνων, ἐν τῷ σεπτῷ Οἴκῳ Σου γενέσθαι, ἀξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως τήν ἀναίμακτον Σοι προσενεγκεῖν ἐν αὐτῷ θυσίαν, καί δώρησαι ἡμῖν πάντα τά πρός σωτηρίαν αἰτήματα, ἀντάμειψιν παρέχων καί ἐν τούτῳ τοῖς ἀθλήσασιν ὑπέρ τοῦ Ἁγίου Ὀνόματός Σου τό θαυματουργεῖν δι᾽ αὐτῶν, πρός ἡμετέραν σωτηρίαν.

Ἐκφώνως

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχή δευτέρα

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ὁ πασῶν καί πραγματευόμενος, ἐπί σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, πρόσδεξαι ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων Σου τάς δεήσεις, καί ἱκάνωσον ἡμᾶς ἐπί τῆς παρούσης ὥρας, εἰς τό ἀκατακρίτως τόν Ἐγκαινισμόν ἐπιτελέσαι τοῦ Ναοῦ τούτου, τοῦ πρός σωτηρίαν ἡμῶν καί τήν σήν δο-

ξολογίαν οἰκοδομηθέντος, ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ ῾Αγίου (τοῦ δεῖνα), καί τῆς ἐν αὐτῷ ποιῆσαι Τραπέζης.

᾽Εκφώνως

῞Οτι πρέπει σοι Πᾶσα δόξα τιμήν καί προσκύνησις τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ ῾Αγίῳ Πνεύματι νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ᾽Αμήν.

Καί μετά τό ᾽Αμήν, εἰφέρουσι καί ἐκχέουσι τήν κηρομαστίχην ἐν τῷ μέσῳ τοῦ φυτοῦ, καί συνεφαρμόζουσι τά χαρτία, καί ἐπιλαμβάνονται τῆς πλακός καί τιθέασιν αὐτήν ἐπί τοῦ κίονος. Τούτων δέ γινομένων ψάλλουσι οἱ ψάλται τόν

ΡΜΔ´ Ψαλμόν.

῾Υψώσω Σε ὁ Θεός μου ὁ Βασιλεύς μου, καί εὐλογήσω τό ῎Ονομά Σου εἰς τόν αἰῶνα, καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καί αἰνέσω τό ῎Ονομά Σου εἰς τόν αἰῶνα, καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καί αἰνετός σφόδρα, καί τῆς μεγαλοσύνης Αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεά καί γενεά ἐπαινέσει τά ἔργα Σου, καί τήν δύναμίν Σου ἀπαγγελοῦσι.

Τήν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης καί ἁγιωσύνης Σου λαλήσουσι, καί τά θαυμάσιά Σου διηγήσονται.

Καί τήν δύναμιν τῶν φοβερῶν Σου ἐροῦσι, καί τήν μεγαλωσύνην Σου διηγήσονται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός Σου ἐξερεύξονται καί τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρμων καί ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καί πολυέλεος.

Χρηστός Κύριος τοῖς σύμπασι, καί οἱ οἰκτιρμοί Αὐτοῦ ἐπί πάντα τά ἔργα.

᾽Εξομολογησάσθωσαν Σοι, Κύριε, πάντα τά ἔργα Σου, καί οἱ ῞Οσιοί Σου εὐλογησάτωσάν Σε.

Δόξαν τῆς Βασιλείας Σου ἐροῦσι, καί τήν δυναστείαν Σου λαλήσουσι.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τήν δυναστείαν Σου, καί τήν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς Βασιλείας Σου.

῾Η Βασιλεία Σου Βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καί ἡ δεσποτεία Σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.

Πιστός Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις Αὐτοῦ, καί ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Αὐτοῦ.

῾Υποστηρίζει Κύριος πάντας τούς καταπίπτοντας καί ἀνορθοῖ πάντας τούς κατερραγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοί πάντων εἰς σέ ἐλπίζουσι, καί Σύ δίδως τήν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

᾿Ανοίγεις Σύ τήν χεῖρα Σου, καί ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καί τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καί σώσει αὐτούς.

Φυλάσει Κύριος πάντας τούς ἀγαπῶντας Αὐτῶν, καί πάντας τούς ἁμαρτωλούς ἐξολοθρεύσει.

Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τό στόμα μου, καί εὐλογείτω πάσα σάρξ τό ὄνομα τό Ἅγιον Αὐτοῦ εἰς τόν αἰῶνα, καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καί ξεομένης τῆς ἀπορρευσάσης κηρομαστίχης, καθαιρομένου τε τοῦ τόπου, ἐφ᾿ οὗ ἔρρευσε, ψάλλουσιν οἱ ψάλται τον

ΚΒ΄ Ψαλμόν

Κύριος ποιμαίνει με, καί οὐδέν με ὑστερήσει. Εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ μέ κατασκήνωσεν· ἐπί ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τήν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν, ὡδήγησέ με ἐπί τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος Αὐτοῦ. ᾿Εάν γάρ καί πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι Σύ μετ᾿ ἐμοῦ εἶ. ῾Η ράβδος Σου καί ἡ βακτηρία Σου, αὗταί με παρεκάλεσαν. ᾿Ητοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. ᾿Ελίπανας ἐν ἐλαίῳ τήν κεφαλήν μου, καί τό ποτήριόν Σου μεθύσκον με, ὡσεί κράτιστον. Καί τό ἔλεός Σου καταδιώξει μέ πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καί τό κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καί εὐθύς φέρουσι τό σάβανον, καί περιτιθέασιν αὐτό ἐπί τόν ᾿Αρχιερέα ἐπάνω τῶν ἀρχιερατικῶν ἀμφίων, ἔμπροσθεν μέν ἀπό

τοῦ στήθους ἕως τῶν ποδῶν, ὄπισθεν δέ ἀπό τῶν μασχαλῶν πρός τήν ράχιν, δι᾿ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων φερόμενον καί δεσμούμενον μετά ζώνης, τοῦ μή φαίνεσθαι τά ἀρχιερατικά ἄμφια· ἐν δέ τοῖς βραχίοσι περιτυλίσσονται τά δύο καινά μανδήλια, δεσμούμενα καί αὐτά μετά ζώνης. Καί οὕτω στολισαμένου τοῦ ᾿Αρχιερέως, τίθεται ἐπαύχιον ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν.

Τινές τῶν ᾿Αρχιερέων ἐμφιέννυνται ἐπί τῶν ἀμφίων αὐτῶν λευκόν ποδήρη χιτῶνα, περιδεδεμένον εἰς τούς βραχίονας ὡς τό στιχάριον. Εἶτα τοῦ Διακόνου εἰπόντος.

῎Ετι καί ἔτι κλίναντες τά γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῾Ο ᾿Αρχιερεύς, κλίνας τά γόνατα καί βλέπων πρός ᾿Ανατολάς, εὔχεται.

῾Ο Θεός, ὁ ἄναρχος καί ἀΐδιος, ὁ ἐκ μή ὄντων εἰς τό εἶναι τά πάντα παραγαγών· ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καί θρόνον ἔχων τόν οὐρανόν, τήν δέ γῆς ὑποπόδιον· ὁ τῷ Μωϋσῇ πρόσταγμα δούς καί ὑπογραμμόν, τῷ δέ βεσελεήλ πνεῦμα σοφίας ἐνθείς, καί ἱκανώσας αὐτούς πρός ἀπαρτισμόν τῆς τοῦ Μαρτυρίου Σκηνῆς, ἐν ᾗν λατρείας δικαιώματα ἦν, τῆς ἀληθείας εἰκόνες καί προχαράγματα. ῾Ο τῷ Σολομῶντι πλάτος καί χῦμα καρδίας δωρησάμενος, καί δι᾿ αὐτοῦ, τό πάλαι Ναόν ἀναστήσας· τοῖς ῾Αγίοις δέ πανευφήμοις Σου ᾿Αποστόλοις τήν ἐν Πνεύματι λατρείαν, καί τῆς Σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς ἐγκαινίας τήν χάριν, καί δι᾿ αὐτῶν τάς ῾Αγίας Σου ᾿Εκκλησίας, καί τά θυσιαστήριά Σου, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐν πάσῃ τῇ γῇ καταφυτεύσας, εἰς τό προσάγεσθαί σοι τάς ἱεράς καί ἀναιμάκτους θυσίας· ὁ καί τοῦτον τόν Ναόν νῦν εὐδοκήσας, ἐπ᾿ ὀνόματι οἰκοδομηθῆναι τοῦ ῾Αγίου (τοῦ δεῖνος) πρός δόξαν σήν, καί τοῦ Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, καί τοῦ ῾Αγίου Πνεύματος. Αὐτός, ἀθάνατε, μεγαλόδωρε Βασιλεῦ, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν Σου, καί τά ἐλέη Σου, ὅτι ἀπό τοῦ αἰῶνός εἰσι, καί μή βδελύξῃς ὑμᾶς, πλήθει μεμολυσμένους ἁμαρτιῶν, καί μή βεβηλώσῃς τήν διαθήκην σου, διά τήν ἡμετέραν ἀκαθαρσίαν· ἀλλά πάριδε καί νῦν τά παραπτώματα ἡμῶν, καί ἐνίσχυσον ἡμᾶς καί ἱκάνωσον, τῇ Χάριτι καί ἐπιφοιτήσει τοῦ ῾Αγίου Σου καί ζωοποιοῦ Πνεύματος, ἐκτελέσαι ἀκατακρίτως τόν ᾿Εγκαινιασμόν τοῦ Ναοῦ τούτου, καί τοῦ ἐν αὐτῷ Θυσιαστηρίου ποιήσασθαι τήν καθιέρωσιν· ἵνα καί ἐν τούτῳ εὐλογοῦντες Σε ψαλμοῖς καί ὕμνοις

καί μυσικαῖς λειτουργίαις, τήν Σήν εὐσπλαγχνίαν διαπαντός μεγαλύνωμεν. Ναί, Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καί κατάπεμψον τό Πανάγιόν Σου Πνεῦμα, τό προσκυνητόν καί παντοδύναμον, καί ἁγίασον τόν Οἶκον τοῦτον. Πλήρωσον αὐτόν φωτός ἀϊδίου· αἱρέτισον αὐτόν εἰς κατοικίαν Σήν. Ποίησον αὐτόν σκήνωμα δόξης Σου· κατακόσμησον αὐτόν τοῖς θείοις Σου καί ὑπερκοσμίοις χαρίσμασι· κατάστησον αὐτόν λιμένα χειμαζομένων, ἰατρεῖον παθῶν, καταφυγήν ἀσθενῶν, δαιμόνων φυγαδευτήριον, ἐν τῷ εἶναι τούς ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους ἐπ᾽ αὐτόν, ἡμέρας καί νυκτός, καί ὦτά Σου προσέχοντα τήν δέησιν τῶν ἐν φόβῳ σου καί εὐλαβείᾳ ἐν αὐτῷ εἰσιόντων, καί ἐπικαλουμένων τό πάντιμον καί προσκυνητόν Ὄνομά σου· ὅσαν ἄν αἰτήσονταί σε, καί Σύ ἀκούσεις ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καί ποιήσεις ἔλεος, καί ἵλεως ἔσῃ αὐτοῖς. Φύλαξον αὐτόν ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἀσάλευτον, καί τό ἐν αὐτῷ Θυσιαστήριον Ἅγιον Ἁγίων ἀνάδειξον, τῇ δυνάμει καί ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος· δόξασον αὐτόν ὑπέρ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος· δόξασον αὐτόν ὑπέρ τό κατά Νόμον ἱλαστήριον, ὥστε τάς ἐν αὐτῷ τελουμένας Ἱερουργίας, εἰς τό Ἅγιον καί ὑπερουράνιον καί νοεράν Σου Θυσιαστήριον καταντᾶν, καί τῇ Χάριν ἡμῖν κοιμίζειν τῆς σῆς ἀχράντου ἐπισκιάσεως. Θαρροῦμεν γάρ οὐκ εἰς τήν τῶν ἀναξίων χειρῶν ὑπουργίαν, ἀλλ᾽ εἰς τήν Σήν ἄφατον ἀγαθότητα.

Ὁ Διάκονος

Ἀντιλαβοῦ Σῶσον ἐλέησον, ἀνάστησον, καί διαφύλαξον ἡμᾶς τῇ Σοί χάριτι...

Ἐν Εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης...

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου...

Ὑπέρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου...

Ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν...

Ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Ὑπέρ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν ἡμῶν καί τῶν συνόντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου...

Ὑπέρ τοῦ ἁγιασθῆναι τόν Οἶκον τοῦτον, καί τό ἐν αὐτῷ Θυ-

στήριον, τῇ ἐπιφοιτήσει καί δυνάμει καί ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως χώρας καί τῶν πίστει οἰκούντων...

Ὑπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης θλίψεως, ὀργῆς καί ἀνάγκης...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καί διαφύλαξον...

Τῆς Παναγίας Ἀχράντου Ὑπερευλογημένης, Ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν...

Καί ἡ ἐκφώνησις

Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεός ἡμῶν, καί ἐν Ἁγίοις τοῖς ὑπέρ Σοῦ ἀθλήσαι τιμίοις Μάρτυσιν ἐπαναπαύῃ, καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐρχόμενος ὁ Ἀρχιερεύς ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί λαβών τά νίτρα, σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τῷ τύπῳ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί ρίπτει ταῦτα εἰς τήν Ἁγίαν Τράπεζαν σταυροειδῶς· καί φέρουσι τά σίτλα, ἤγουν τά ἀγγεῖα τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, πεπληρωμένα ὕδατος χλιαροῦ.

Ὁ Διάκονος

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ δέ Ἀρχιερεύς κλίνας τήν κεφαλήν ἐπεύχεται χαμηλοφώνως τῷ ὕδατι.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἁγιάσας τά ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου, διά τῆς σωτηριώδους Σου ἐπιφανείας, αὐτός καί νῦν κατάπεμψον τήν Χάριν τοῦ Παναγίου Σου Πνεύματος, ἐπί τό παρόν Σου Θυσιαστήριον, καί εὐλόγησον ἡμᾶς καί τό ὕδωρ τοῦτο πρός ἁγιασμόν καί τελείωσιν τοῦ Ἁγίου Σου Θυσιαστηρίου.

Ἐκφώνως

Ὅτι Εὐλογητός εἶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετά τό Ἀμήν, ἐπιχέει ὁ Ἀρχιερεύς ὕδωρ τρίς ἐπί τῆς πλακός τῆς Ἁγίας Τραπέζης λέγων.

Εἰς τό Ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καί διά τοῦ ἐκχυθέντος ὕδατος, μετά τῶν ἐπιτεθέντων νίτρων, ἀποσμήχει τήν Τράπεζαν· εἶτα ἐκμάσσει αὐτήν μετά τοῦ καινοῦ σπόγγου, τόν δέ κίονα, ἅτε μή δυνάμενος ταῖς χερσίν ἀποσμῆξαι, ἐκπλύνει τε κά ἐκμάσσει μετά σπόγγου. Ἐν δέ τῷ γίγνεσθαι ταῦτα, λέγεται ὁ

ΠΓ΄ Ψαλμός

Ὡς ἀγαπητά τά σκηνώματά Σου, Κύριε τῶν Δυνάμεων. Ἐπιποθεῖ καί ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τάς αὐλάς τοῦ Κυρίου. Ἡ καρδία μου καί ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπί Θεόν ζῶντα. Καί γάρ στρουθίον εὗρεν ἐν αὐτῷ οἰκίαν καί τρυγών νοσσίαν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τά νοσσία ἑαυτῆς. Τά θυσιαστήριά Σου, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς μου καί ὁ Θεός μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ Οἴκῳ Σου, εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί Σε. Μακάριος ἀνήρ, ᾧ ἐστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρά Σοῦ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τήν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τόν τόπον ὅν ἔθετο. Καί γάρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυνάμεως, εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεός τῶν θεῶν ἐν Σιών. Κύριε, ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισε ὁ Θεός Ἰακώβ. Ὑπερασπιτά ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καί ἐπίβλεψον εἰς τό πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς Σου, ὑπέρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παρριπτεῖσθαι ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἤ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασι ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καί ἀλήθειαν ἀγαπᾶ Κύριος ὁ Θεός, χάριν καί δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τά ἀγαθά τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε, ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπί Σέ.

Ψάλλουσι δέ τοῦτον πάντες, ἕως οὗ τελείως ὁ Ἀρχιερεύς ἀποσμήξῃ καί ἀποπλύνῃ τήν Ἁγίαν Τράπεζαν. Καί τότε δοξάζει οὗτος τόν Θεόν, λέγων.

Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τούς αἰῶνας.

Οἱ δέ Κληρικοί καί οἱ χοροί. Ἀμήν.

Τῶν δέ Ἱερέων πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως ἱσταμένων, καί τά ἀντιμήνσια, ταῖς τέταρσι γωνίαις τῆς Τραπέζης ἐπιτεθέντων, λαμβάνει ὁ Ἀρχιερεύς βικίον οἰνάνθης ἤ ροδοστάγματος ἤ οἴνου λευκοῦ πλῆρες καί τρίς ἐξ αὐτοῦ ἐπιχέων, πλύνει τήν Ἁγίαν Τράπεζαν καί ἐκμάσσει αὐτήν μετά τῶν ἀντιμηνσίων, ψάλλων.

Ἦχος Βαρύς

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καί καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσσονται ὀστέα τεταπεινωμένα...

Λέγεται δέ τοῦτο ἐκ γ´ εἶθ᾽ οὕτω καί τό λοιπόν τοῦ ψαλμοῦ, ἕως τέλους. Εἶτα δοξάζει ὁ Ἀρχιερεύς τόν Θεόν λέγων ἐκφώνως.

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα λαμβάνει τό ἀγγεῖον Μύρου καθαροῦ πεπληρωμένον ἤ μετά ἐλαίου διά σπάνιν μεμιγμένου, καί τοῦ Διακόνου λέγοντος. Πρόσχωμεν, ὁ Ἀρχιερεύς ἐπιχέων τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, ψάλλει τρίς Ἀλληλούϊα, ὥσπερ, καί ἐπί τοῦ Βαπτίσματος, καί δι᾽ αὐτοῦ ποιεῖ Σταυρούς τρεῖς, μέσον ἕνα καί δύο ἑκατέρωθεν. Καί ἀποδιδούς τό ἀγγεῖον τοῦ Μύρου, ἀλείφει τῇ χειρί διά τῶν τριῶν ἐκείνων Σταυρῶν πᾶσαν τήν Ἁγίαν Τράπεζαν· ποιεῖ δέ καί Σταυρούς εἰς τόν κίονα τῆς Τραπέζης δι᾽ αὐτοῦ. Ἐν δέ τῷ γίνεσθαι ταῦτα ψάλλεται ὁ

ΡΛΒ´ Ψαλμός.

Ἰδού δή, τί καλόν ἤ τί τερπνόν, ἀλλ᾽ ἤ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπί τό αὐτό. Ὡς μύρον ἐπί κεφαλῆς, τό καταβαῖνον ἐπί πώγωνα τόν πώγωνα τοῦ Ἀαρών τό καταβαῖνον ἐπί τήν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπί τά ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τήν εὐλογίαν, ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καί μετά ταῦτα, αὖθις ὁ Ἀρχιερεύς ἐκφωνεῖ.

Δόξα τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Δόξα Σοι, Ἁγία Τριάς ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐκμασσομένην δέ τῆς Ἁγίας Τραπέζης διά τῶν Ἀντιμηνσίων, ταῦτα παρά τῶν Ἱερέων, αὖθις μετατίθενται. Εἶτα δή ταῖς τέσσαρσι τῆς γωνίαις Τραπέζης τά τέσσαρα ὑφάσματα μετά τῶν εἰκόνων ἤ τῶν ὀνομάτων τῶν Εὐαγγελιστῶν ἐπικολλῶνται διά τῆς κηρομαστίχης.

Ὁ δέ Ἀρχιερεύς λαμβάνει τό λεγόμενον κατασάρκιον οὗ τῇ

῾Αγία Τραπέζῃ ἐξαπλωμένου, δεσμοῦνται οἱ σχοῖνοι σταυροειδῶς ὑπό κάτωθεν τῆς ῾Αγίας Τραπέζης εἰς τόν κίονα. ᾿Εν ὅσῳ δέ ταῦτα γένεται, ψάλλεται ὁ

ΡΛΑ΄ Ψαλμός

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυίδ καί πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. ῾Ως ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ ᾿Ιακώβ. Εἰ εἰσελεύομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου εἰ ἀναβήσομαι ἐπί κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καί ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ ᾿Ιακώβ. ᾿Ιδού ἠκούσαμεν αὐτήν ἐν Εὐραθᾷ, εὕρομεν αὐτήν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τά σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τόν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. ᾿Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τήν ἀνάπαυσίν Σου, Σύ καί ἡ κιβωτός τοῦ ἁγιάσματός Σου. Οἱ ῾Ιερεῖς Σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καί οἱ ῞Οσιοί Σου ἀγαλλιάσονται. ῞Ενεκεν Δαυίδ τοῦ δούλου Σου, μή ἀποτρέψῃς τό πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ Σου. ῎Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν, καί οὐ μή ἀθετήσει αὐτήν. ᾿Εκ καρποῦ τῆς κοιλίας Σου θήσομαι ἐπί τοῦ θρόνου Σου. ᾿Εάν φυλάξωνται οἱ υἱοί Σου τήν διαθήκην μου, καί τά μαρτύριά μου ταῦτα, ἅ διδάξω αὐτούς, καί οἱ υἱοί αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπί τοῦ Θρόνου Σου. ῞Οτι ἐξελέξατο Κύριος τήν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, τούς πτωχούς αὐτῆς χορτάσω ἄρτον. Τούς ῾Ιερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καί οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. ᾿Εκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ· ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τούς ἐχθρούς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπί δέ αὐτόν ἐξανθήσει τό ἁγίασμά μου.

Καί τούτου πληρουμένου, ἐκφωνεῖ ὁ ᾿Αρχιερεύς.

Δόξα τῷ Θεῷ εἰς τούς αἰῶνας. ᾿Αμήν.

Μετά δέ ταῦτα, νιπτόμενος ὁ ᾿Αρχιερεύς τάς χεῖρας ἔν τινι ἀγγείῳ καινῷ ἤ ἐν τῷ χωνευτηρίῳ, ὥστε μηδόλως ἐκχυθεῖναι ἔξωθεν ρανίδα μίαν, μετά μεγάλης εὐλαβείας καί προσοχῆς μανδηλίῳ τε καινῷ ταύτας ἐκμάσσων λαμβάνει τόν ἐπενδύτην, ἤτοι τό ἄπλωμα τῆς ῾Αγίας Τραπέζης, ἧς παρ᾿ αὐτοῦ ἀμφιεννυμένης, ψάλλεται ὁ

92 Ψαλμός

῾Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καί περιζώσατο». Καί γάρ ἐστερέωσε τήν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἕτοιμος ὁ Θρόνος Σου ἀπό τότε, ἀπό τοῦ αἰῶνος Σύ εἶ. ᾽Επῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοί φωνάς αὐτῶν. ᾽Αροῦσιν οἱ ποταμοί ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπό φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοί οἱ μετεωρισμοί τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τά Μαρτύριά Σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ Σου πρέπει ἁγίασμα. Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Καί αὖθις ἐκφωνεῖ ὁ ᾽Αρχιερεύς.

Δόξα Σοι ῾Αγία Τριάς ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καί μετά τό ᾽Αμήν, ἐφαπλοῖ ὁ ᾽Αρχιερεύς τῇ Τραπέζῃ τά ἀντιμήνσια, θάτερον θατέρῳ ἐπιτιθέμενος. Εἶτα ἐφαπλοῖ καί τούτοις τό τῆς ᾽Εκκλησίας ἀντιμήνσιον καί ἐπ᾽ αὐτῷ τίθησι τό ῾Ιερόν Εὐαγγέλιον καί γίνεται ἀσπασμός.

Εἶτα θυμιᾶ, τήν ῾Αγία Τράπεζαν καί τό ῾Ιερατεῖον καί ὅλον τόν Ναόν. Λέγεται δέ, ἕως οὗ θυμιάσῃ ὁ ᾽Αρχιερεύς ὁ

ΚΕ΄ Ψαλμός

Κρῖνον με, Κύριε, ὅτε ἐγώ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· καί ἐπί τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, οὐ μή ἀσθενήσω. Δίκασόν με, Κύριε, καί πείρασόν με· πύρωσον τούς νεφρούς μου καί τήν καρδίαν μου. Ὅτι τό ἔλεός Σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μού ἐστι, καί εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα, μετά συνεδρίου ματαιότητος, καί μετά παρανομούντων οὐ μή εἰσέλθω. ᾽Εμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καί μετά ἀσεβῶν οὐ μή καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθώοις τάς χεῖρας μου, καί κυκλώσω τό Θυσιαστήριόν Σου, Κύριε ἠγάπησε εὐπρέπειαν Οἴκου Σου, καί τόπον σκηνώματος δόξης Σου. Μή συναπολέσῃς μετά ἀσεβῶν τήν ψυχήν μου καί μετά ἀνδρῶν αἱμάτων τήν ζωήν μου, ὧν ἐν χερσίν αἱ ἀνομίαι· ἡ δεξιά αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. ᾽Εγώ δέ ἐν ἀκακίᾳ ἐπορεύθην, λυτρωσαί με, Κύριε, καί ἐλέησόν με. ῾Ο πούς μου στήν ἐν εὐθύτητι. ᾽Εν ᾽Εκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

Μετά δέ τό θυμιᾶσαι τόν ᾽Αρχιερέα, βαστάζων οὗτος κάλαμον οὗ εἰς τό ἄκρον δέδεται σπόγγος ἐμπεποτισμένος, δι᾽ ἁγίου

Μύρου, γράφει τό μονόγαμμα τοῦ Χριστοῦ εἰς τήν ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι κόγχην, εἰς τούς τέσσαρας κίονας καί εἰς τό ὑπέρθυρον τοῦ Ναοῦ ἔσωθεν.
Εἶτα δοξάζει τόν Θεόν οὕτως:

Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καί Παντοδυνάμῳ καί Ζωοποιῷ Τριάδι πάντοτε, νῦν καί ἀεί καί εἰς τού αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τήν μικράν συναπτήν.

Ἔτι καί ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ σῶσον... Τῆς Παναγίας Ἀχράντου...

Ὁ Ἀρχιερεύς ἐκφώνως

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα τιμή καί προσκύνησις τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Ἀρχιερεύς μεγαλοφώνως τήν Εὐχήν

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς ποιητής, ὁ τήν Ἁγίαν Σου Ἐκκλησίαν ἀρρήτῳ σοφίᾳ θεμελιώσας, καί ἀντίτυπον τῆς ἀγγελικῆς ἐν οὐρανῷ Λειτουργίας, τήν τῆς Ἱερωσύνης τάξιν ἐπί τῆς γῆς συστησάμενος. Σέ Δέσποτα μεγαλόδωρε, πρόσδεξαι καί νῦν δεομένους ἡμᾶς, οὐχ ὡς ἀξίους ὄντας περί τηλικούτων αἰτεῖν, ἀλλ' ἵνα τό ὑπερβάλλον δειχθῇ τῆς Σῆς ἀγαθότητος· οὐ γάρ ἐπαύσω τό ἀνθρώπινον γένος πολυτρόπως εὐεργετῶν, κεφάλαιον δέ ἐδωρήσω τῶν σῶν εὐεργεσιῶν τήν ἐν σαρκί τοῦ Μονογενοῦ Σου Υἱοῦ παρουσίαν· Ὅς, ἐπί τῆς γῆς ὀφθείς, καί λάμψας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, ἀνήνεγκεν ἑαυτόν ὑπέρ ἡμῶν θυσίαν, καί γέγονε τοῦ κόσμου παντός ἱλαστήριον, κοινωνούς ἡμᾶς τῆς ἰδίας ἀναστάσεως ποιησάμενος καί ἀναληφθείς εἰς οὐρανούς, ἐνέδυσε τούς ἑαυτοῦ Μαθητάς καί Ἀποστόλους, καθώς ἐπηγγείλατο, δύναμιν ἐξ ὕψους, ἥτις ἐστί τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό προσκυνητόν καί παντοδύναμον, τό ἐκ Σοῦ τοῦ Θεοῦ καί Πατρός ἐκπορευόμενον, δι' οὗ γενόμενοι δυνατοί ἐν ἔργῳ καί λόγῳ, βάπτισμα παρέδωκαν υἱοθεσίας, Ἐκκλησίας ἀνέστη-

σαν, ἵδρυσαν Θυσιαστήρια, Ἱερωσύνης ἔθεντο κανόνας καί νόμους· ὧν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοί κατέχοντες τήν παράδοσιν, προσπίπτομέν σοι τῷ αἰωνίῳ Θεῷ καί δεόμεθά σου, εὔσπλαγχνε. Τόν πρός τήν Σήν ὑμνῳδίαν οἰκοδομηθέντα τοῦτον Ναόν, τῆς θείας Σου πλήρωσαν δόξης, καί τό παρόν Θυσιαστήριον Ἅγιον Ἁγίων ἀνάδειξον· ὥστε ἡμᾶς, παρεστῶτας αὐτῷ, ὡς τῷ φρικτῷ τῆς Βασιλείας Σου Θρόνῳ, ἀκατακρίτως λατρεύειν Σοι, δεήσεις ὑπέρ ἡμῶν καί παντός τοῦ Λαοῦ Σου ἀναπέμποντας καί τήν ἀναίμακτον Θυσίαν τῇ Σῇ προσφέροντας ἀγαθότητι, εἰς ἑκουσίων καί ἀκουσίων, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, εἰς κυβέρνησιν βίου, εἰς ἀγαθῆς πολιτείας κατόρθωσιν, εἰς ἐκπλήρωσιν πάσης δικαιοσύνης.

Ἐκφώνως.

Ὅτι ηὐλογηταί Σοι τό πανάγιον Ὄνομα, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεύς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος

Τάς κεφαλάς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καί ὁ Ἀρχιερεύς τήν Εὐχήν.

Εὐχαριστοῦμεν Σοι, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὅτι ἥν ἐξέχεας Χάριν, ἐπί τούς Ἁγίους Σου Ἀποστόλους, καί ἐπί τούς ὁσίους ἡμῶν Πατέρας, ἠξίωσας, διά τήν πολλήν Σου Φιλανθρωπίαν, καί μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καί ἀχρείων δούλων σου ἐκτεῖναι. Διό δεόμεθά Σου, Δέσποτα πολυέλεε· πλήρωσον δόξης καί ἁγιασμοῦ, καί Χάριτος, τό Θυσιαστήριον τοῦτο, ὥστε μεταποιεῖσθαι τάς ἐν αὐτῷ προσφερομένας Σοι ἀναιμάκτους Θυσίας, εἰς τό ἄχραντον Σῶμα, καί τό τίμιον Αἷμα τοῦ Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρός σωτηρίαν παντός τοῦ Λαοῦ Σου καί τῆς ἡμῶν ἀναξιότητος.

Ἐκφώνως

Σύ γάρ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Καί ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος

Προκείμενον Ἦχος Δ΄

Τῷ Οἴκῳ Σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνενδύσατο.

Πρός Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τό ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ΄ 1-3

Ἀδελφοί ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τόν Ἀπόστολον καί Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, Χριστόν Ἰησοῦν, πιστόν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καί Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Πλείονος γάρ δόξης οὗτος παρά Μωϋσῆν ἠξίωται, καθ᾽ ὅσον πλείονα τιμήν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν· πᾶς γάρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ὁ δε τά πάντα κατασκευάσας Θεός.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατά Ἰωάννην

(Κεφ. Ι, 22-23)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐγένετο τά Ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καί χειμών ἦν· καί περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ στᾷ τοῦ Σολομῶντος. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι, καί ἔλεγον αὐτῷ. Ἕως πότε τήν ψυχήν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σύ εἶ ὁ Χριστός, εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Εἶπον ὑμῖν, καί οὐ πιστεύετε· τά ἔργα, ἅ ἐγώ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περί ἐμοῦ· ἀλλ᾽ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθώς εἶπον ὑμῖν. Τά πρόβατα τά ἐμά τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγώ γινώσκω αὐτά, καί ἀκολουθοῦσί μοι· κἀγώ ζωήν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καί οὐ μή ἀπόλωνται εἰς τόν αἰῶνα, καί οὐχ ἁρπάσει τις αὐτά ἐκ τῆς χειρός μου. Ὁ Πατήρ μου, ὅ δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστί, καί οὐδείς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρός τοῦ Πατρός μου. Ἐγώ καί ὁ Πατήρ ἕν ἐσμεν.

Ὁ Χορός. Δόξα Σοι, Κύριε· δόξα Σοι.

Εἶτα κομίζεται τῷ Ἀρχιερεῖ κανδήλα καινή καί θρυαλίς καί ἔλαιον. Καί αὐτός ταῖς ἰδίαις χερσί πληρῶν ἐλαίου τήν κανδήλαν, ἀνάπτει τήν θρυαλίδα, ψάλλων ἐκ Γ΄ τόν πρῶτον στίχον τῆς

᾿Αποτιθέμενος τότε σάβανον καί τά μανδήλια καί τήν ζώνην, ἐπιτρέπειν τοῖς Χριστιανοῖς ἀνάπτειν κανδήλας καί κηρούς. Τούτων δέ γενομένων ψάλλεται. Δόξα. Τό ᾿Ιδιόμελον τοῦ ῾Αγίου.

Καί νῦν τῶν ᾿Εγκαινίων. ῏Ηχος πλάγ. τοῦ Β΄

Τήν μνήμην τῶν ᾿Εγκαινίων, ἐπιτελοῦντες Κύριε, σέ τόν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν, δεόμεναι ἁγιασθῆναι ἡμῶν, τά αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων ᾿Αθλοφόρων, ἀγαθέ Παντοδύναμε.
Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. ῞Οτι Σοῦ ἐστιν.
Τό Τροπάριον τοῦ ῾Αγίου τοῦ Ναοῦ καί τῶν ᾿Εγκαινίων.

῾Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τήν εὐπρέπειαν...
Εἶτα. ᾿Εκτενής παρά τοῦ Διακόνου.

᾿Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... ῎Ετι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς εἰρήνης, ὑγείας σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καί ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Κτιτόρων τοῦ ῾Αγίου Οἴκου τούτου (ἤ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης) καί ὑπέρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, καί ἀκούσιον. Καί λέγεται τό, Κύριε ἐλέησον, ἐκ Γ΄ Εἶτα ὁ ᾿Αρχιερεύς.
῞Οτι ἐλεήμων καί φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις καί Σοί...

Καί ἡ ᾿Απόλυσις παρά τοῦ ᾿Αρχιερέως, ἀπό τῆς ῾Ωραίας Πύλης.

Εἴθισται δέ ὅπως τό Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία, ἐν τῇ πρώτῃ Λειτουργίᾳ, ἐκφωνεῖται παρά τοῦ ᾿Αρχιερέως.

3 Εἰς τήν Λειτουργίαν

᾿Αντίφωνον Α΄

Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου Σου καί τόπον σκηνώματος δόξης Σου.
Ταῖς Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.
Στιχ. ῾Ως ἀγαπητά τά σκηνώματά Σου, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ καί ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τάς αὐλάς τοῦ Κυρίου.
Ταῖς Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Τά Θυσιαστήριά Σου, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς μου καί ὁ Θεός μου.

Ταῖς Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

᾿Αντίφωνον Β΄

Σοί πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καί Σοί ἀποδοθήσεται εὐχή ἐν ῾Ιερουσαλήμ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ῾Αγίοις θαυμαστός (ἤ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν), ψάλλοντάς Σοι ᾿Αλληλούϊα.

Στίχ. Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρός σέ πᾶσα σάρξ ἥξει.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ...

Στίχ. Ἅγιος ὁ Ναός Σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ...

᾿Αντίφωνον Γ΄

᾿Εξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι, ἐν Οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου.

᾿Απολυτίκιον

Στίχ. Ὅτι ἔλεος καί ἀλήθειαν ἀγαπᾷ «Κύριος ὁ Θεός.

Στίχ. Κύριος οὐ στερήσει τά ἀγαθά τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

᾿Απόστολος καί Εὐαγγέλιον ὁρίζονται, ὑπό τοῦ τελετουργοῦντος ᾿Αρχιερέως, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως τῆς Κυριακῆς ἤ τῆς τυχούσης ῾Εορτῆς, περί μιᾶς ἑκάστης τῶν περιπτώσεων, ἐκ τῶν ὑφισταμένων εἰς τήν ἀκολουθίαν τῶν ᾿Εγκαινίων.

Κοινωνικόν

Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου Σου, καί τόπον σκηνώματος δόξης Σου. ᾿Αλληλούϊα.

᾿Απόλυσις

Δέον ὅμως, ἐπί ἑπτά συνεχεῖς ἡμέρας, ἀπό τῆς τελετῆς τῶν ᾿Εγκαινίων, νά τελεῖται καθ᾿ ἑκάστην ἐν τῷ ἐγκαινισθέντι ῾Ιερῷ Ναῷ, ἡ Θεία Λειτουργία.

Τά δέ καθαγιασμένα Εἰλητά, κείμενα ἐπί τῆς ᾿Ενδυτῆς τῆς ῾Αγίας Τραπέζης, ἡπλωμένα τό ἕν ἐπί τοῦ ἄλλου, μετά τήν ἑβδόμην ἡμέραν αἴρονται καί εἰς αὐτά οὐδεμία ἄλλη καθιέρωσις γίνεται, διά τό εἶναι ἡγιασμένα, ἀλλά μόνον ὑπογράφονται, παρά τοῦ καθαγιασθέντος ᾿Αρχιερέως.

Λεκτέον καί τοῦτο. Ἐγκαίνια Ναοῦ τελεῖ καί ὁ Πρωτοπρεσβύτερος, κατόπιν εἰδικῆς Ἐντολῆς καί Εὐλογίας ὑπό τοῦ Κυριάρχου Μητροπολίτου.

4 Ἑρμηνεία τῶν Συμβόλων τῶν ἐγκαινίων.

Μετά τήν παράθεσιν τῆς ὑπερόχου Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τῶν ἐγκαινίων, ἐρχόμεθα νά μελετήσωμεν τά διάφορα εἴδη διά τῶν ὁποίων γίνεται· ἡ καθιέρωσις ὡς καί τήν σημασίαν ὡρισμένων φάσεων ἤ ἐνεργειῶν αἱ ὁποῖαι γίνονται κατά τήν Ἀκολουθίαν τῆς καθιερώσεως.

α) Οἱ Λαϊκοί εξέρχονται ἐκ τοῦ Ναοῦ.

Κατά τήν καθιέρωσιν οἱ Λαϊκοί ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί τοῦτο διότι οἱ λαϊκοί δέν ἔχουν σφραγῖδα τῆς Ἱερωσύνης. Διά τοῦτο καί πρέπει ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑπηρέται τοῦ Οὐρανοῦ ἤτοι οἱ Ἱερωμένοι, νά ἴδωσι καί οὐδείς ἄλλος. Διότι τά Ἅγια τοῖς Ἁγίοις μόνον δίδονται καί τά ἀφιερωμένα εἰς τόν Θεόν, μόνον οἱ Ἱερεῖς ψηλαφῶσι καί βλέπουσι ἕως ὅτου τελεσθῶσι (Migne 155).

β) Ὅλα τά κινητά ἐξάγονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Τά κινητά ἐξάγονται ὅλα, διότι ὁ Ναός πρέπει νά εἶναι τελείως ἄδειος, διά νά καθαγιασθοῦν τά στερεά, τά ἔσω τά ὁποῖα μέλλουν νά εἶναι ἀκίνητα, καί στερεά ὁ Ἱερός Ναός, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀκίνητος, καθ᾽ ὅτι ὡς προαναφέρθη ὁ Ἱερός Ναός γίνεται Οὐρανός, καί ἐπιφοιτᾶ ἡ δύναμις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

γ) Διατί κλείονται αἱ θύραι καί ψάλλεται τό ἄρατε πύλας ἄρατε;

Ὁ Ἱερός Ναός ὡς προανεφέρθη συμβολίζει τόν Οὐρανόν. Ὁ Ἀρχιερεύς ἐνταῦθα συμβολίζει τόν Κύριον. Διό καί γονυπετεῖ πρό τῆς θύρας καί παρακαλεῖ τόν Θεόν νά εἶναι πάντοτε ἐργαστήριον Θεοῦ, λιμήν καί ἰατήριον τῶν ψυχῶν, καί νά μείνῃ εἰς τόν αἰῶνα ἀσάλευτος. Ὁ Ναός ὡς εἴπωμεν συμβολίζει τόν Οὐρανόν. Διό καί ὡς εἰσῆλθεν ὁ Κύριος εἰς τούς Οὐρανούς κατά τήν Ἀνάληψιν, οὕτω καί ἐνταῦθα, διά τῶν φράσεων «ἄρατε πύ-

ΕΙΣ
ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ

Εὐχὴ

εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ θείου ναοῦ

Καλλίστου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν κτίσιν μόνῳ τῷ λόγῳ δημιουργήσας καὶ εἰς τὸ εἶναι παραγαγών, ἀρρήτοις δὲ λόγοις ποικίλως ταύτην διαμορφώσας· ὁ τὸ ἐπιφερόμενον ἐπ' αὐτῇ σὸν Πνεῦμα συστείλας καὶ τὸ ἡλιακὸν τοῦτο φῶς ἐπ' αὐτὴν ἐκχέας εἰς ταύτης τὸν ἐγκαινισμόν· ὁ τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ ἐμπνεύσας ἔπαινόν τινα ἐξαίρετον προσθεῖναι τῇ ἀρίστῃ σου δημιουργίᾳ καὶ εἰπεῖν· ἰδεῖν σε τὸ φῶς ὅτι καλόν, καὶ ἡμέραν τοῦτο καλέσαι· ὅπερ δὴ καὶ ἡμεῖς ὁρῶντες καὶ τὸν φαεινότατον τοῦτον ἥλιον, ἐγκαινίζοντα καθ' ἑκάστην τὴν κτίσιν, σὲ τὸν τῆς ὄντως ἡμέρας δοξάζομεν ἥλιον καὶ τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον· ὁ διὰ τοῦ Υἱοῦ σου ἡμῖν ἐντειλάμενος ἐγκαινισθῆναι τὴν ἡμετέραν φύσιν τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, ὥστε καὶ διὰ τῆς δωρεᾶς ταύτης τοὺς

δικαίους ἐκλάμψειν κατὰ τὸν ἥλιον· σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν Πατέρα τοῦ Λόγου, τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν·

Ἐπειδή, τῇ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπίᾳ καὶ τῷ ἀμετρήτῳ σου ἐλέει, ἡ κτίσις τὸν ἐγκαινισμὸν ἐδέξατο καὶ ὁ παλαιὸς Νόμος, εἰς τύπον τῆς νέας Διαθήκης, ἐν τῇ παρὰ τῷ Σινᾷ ὄρει σῇ θεοπτίᾳ καὶ ἐν τῇ Βάτῳ ἐκείνῃ τῇ θαυμαστῇ καὶ ἐν τῇ τοῦ μαρτυρίου Σκηνῇ καὶ ἐν τῷ τοῦ Σολομῶντος ἐκείνῳ περικαλλεστάτῳ Ναῷ· ἱλέῳ ὄμματι ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, τοὺς κατοικοῦντας τοῦτον τὸν οἶκον τὸν οὐρανομήκη, τὸ τῆς οἰκουμένης καύχημα, τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀληθινὸν τῆς σῆς ἀρρήτου δόξης· καὶ κατάπεμψον τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου καὶ κατὰ τὸν θεῖον Δαυῒδ ἐγκαίνισον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πνεῦμα εὐθὲς καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξον ἡμᾶς· καὶ τοῖς μὲν βασιλεῦσιν (ἢ ἄρχουσιν) ἡμῶν τρόπαια καὶ νίκας κατὰ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν δώρησαι, ἡμῖν δὲ ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην· τοῖς δὲ τὴν οἰκοδομὴν ταύτην καὶ τὸν τοῦ ναοῦ ἐγκαινισμόν, ἔρωτι θείῳ ποιησαμένοις διὰ σπουδῆς, ἄφεσιν τῶν πλημμελημάτων παράσχου· δώρησαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· ἔγειρον αὐτοὺς εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· χάρισαι αὐτοῖς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς δωρεᾶς τοῦ

ἁγίου σου Πνεύματος, ἵνα ἀκατακρίτως προσκυνῶσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα

(ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ)

Προαιώνιε Λόγε καὶ Υἱὲ μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, Θεὲ ἀληθινέ, Δημιουργὲ πάσης κτίσεως αἰσθητῆς τε καὶ νοητῆς· ὁ ταύτην τὴν κτίσιν πανσόφως καθωραΐσας· ὁ τὴν ἐπάνω τῆς γῆς ὑγρὰν καὶ διαλελυμένην τῶν ὑδάτων φύσιν εἰς μίαν συναγωγὴν καὶ συνάθροισιν ἀγαγών, καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι, τῷ ἐπάνω τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένῳ, τὴν γῆν πᾶσαν κατακοσμήσας, καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα ἐγκαινίσας· ὁ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐκείνην τεχνικῶς κατασκευάσας διὰ Μωσέως καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ ἐγκαινίσας αὐτήν.

Ὁ τῷ σοφῷ Σολομῶντι προστάξας οἰκοδομῆσαι οἶκον ἅγιον καὶ περιφανῆ τῆς σῆς ἀφράστου καὶ ἀνεκδιηγήτου δόξης καὶ τοῦτον ἐγκαινίσας τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ καί, τῆς ἐπικαλυφάσης αὐτὸν τότε δόξης καὶ χάριτος τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, πάντας τοὺς τῆς γερουσίας ἐκείνης τῶν Ἰουδαίων θεατὰς γενέσθαι παρασκευάσας· σοῦ δεόμεθα

καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ἄναρχε Λόγε καὶ Υἱὲ τοῦ ἀνάρχου Πατρός, ἵνα καὶ ἡμῖν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καταπέμψῃς τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος καὶ τὸν νῦν ἐγερθέντα ναόν, εἰς σὴν δοξολογίαν καὶ ἔπαινον, στηρίξῃς καὶ ἐνδυναμώσῃς, φυλάττων αὐτὸν ἕως τῆς τῶν αἰώνων συντελείας, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ τοῦτον ἐγκαινίσῃς, ὡς ἂν ἐν αὐτῷ τὰς ἀναιμάκτους θυσίας προσφέροντές σοι, μέτοχοι γενώμεθα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐγκαινισθέντος ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν καὶ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν ἡγεμονικὸν στηρίζοντος καὶ παρέχοντος μυστικῶς τὰς νοερὰς θυσίας, διὰ τῆς καθάρσεως τοῦ νοός, προσφέρειν σοι τῷ Δεσπότῃ Θεῷ, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρός σου καὶ σοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ παναγίου καὶ ἀγαθοῦ καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

δικαίους ἐκλάμψειν κατὰ τὸν ἥλιον· σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν Πατέρα τοῦ Λόγου, τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν·

Ἐπειδή, τῇ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπίᾳ καὶ τῷ ἀμετρήτῳ σου ἐλέει, ἡ κτίσις τὸν ἐγκαινισμὸν ἐδέξατο καὶ ὁ παλαιὸς Νόμος, εἰς τύπον τῆς νέας Διαθήκης, ἐν τῇ παρὰ τῷ Σινᾷ ὄρει σῇ θεοπτίᾳ καὶ ἐν τῇ Βάτῳ ἐκείνῃ τῇ θαυμαστῇ καὶ ἐν τῇ τοῦ μαρτυρίου Σκηνῇ καὶ ἐν τῷ τοῦ Σολομῶντος ἐκείνῳ περικαλλεστάτῳ Ναῷ· ἱλέῳ ὄμματι ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, τοὺς κατοικοῦντας τοῦτον τὸν οἶκον τὸν οὐρανομήκη, τὸ τῆς οἰκουμένης καύχημα, τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀληθινὸν τῆς σῆς ἀρρήτου δόξης· καὶ κατάπεμψον τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου καὶ κατὰ τὸν θεῖον Δαυῒδ ἐγκαίνισον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πνεῦμα εὐθὲς καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξον ἡμᾶς· καὶ τοῖς μὲν βασιλεῦσιν (ἢ ἄρχουσιν) ἡμῶν τρόπαια καὶ νίκας κατὰ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν δώρησαι, ἡμῖν δὲ ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην· τοῖς δὲ τὴν οἰκοδομὴν ταύτην καὶ τὸν τοῦ ναοῦ ἐγκαινισμόν, ἔρωτι θείῳ ποιησαμένοις διὰ σπουδῆς, ἄφεσιν τῶν πλημμελημάτων παράσχου· δώρησαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· ἔγειρον αὐτοὺς εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· χάρισαι αὐτοῖς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς δωρεᾶς τοῦ

ἁγίου σου Πνεύματος, ἵνα ἀκατακρίτως προσκυνῶσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα

(ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ)

Προαιώνιε Λόγε καὶ Υἱὲ μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, Θεὲ ἀληθινέ, Δημιουργὲ πάσης κτίσεως αἰσθητῆς τε καὶ νοητῆς· ὁ ταύτην τὴν κτίσιν πανσόφως καθωραΐσας· ὁ τὴν ἐπάνω τῆς γῆς ὑγρὰν καὶ διαλελυμένην τῶν ὑδάτων φύσιν εἰς μίαν συναγωγὴν καὶ συνάθροισιν ἀγαγών, καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι, τῷ ἐπάνω τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένῳ, τὴν γῆν πᾶσαν κατακοσμήσας, καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα ἐγκαινίσας· ὁ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐκείνην τεχνικῶς κατασκευάσας διὰ Μωσέως καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ ἐγκαινίσας αὐτήν.

Ὁ τῷ σοφῷ Σολομῶντι προστάξας οἰκοδομῆσαι οἶκον ἅγιον καὶ περιφανῆ τῆς σῆς ἀφράστου καὶ ἀνεκδιηγήτου δόξης καὶ τοῦτον ἐγκαινίσας τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ καί, τῆς ἐπικαλυφάσης αὐτὸν τότε δόξης καὶ χάριτος τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, πάντας τοὺς τῆς γερουσίας ἐκείνης τῶν Ἰουδαίων θεατὰς γενέσθαι παρασκευάσας· σοῦ δεόμεθα